

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“.

O pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Delovanje slovanskih vseučilišč in njihov kritikar v Ptuj.

„Auch ich bin ein geborner Slovène!“ govoril je dr. Michelitsch na shodu graškega društva „deutscher Verein“ v Ptuj, ali — „čutim se Nemca; samo nemška omika mi je pomagla, da sem postal doktor, Slovenci pa zahtevajo slovenske narodne šole, zahtevali bodo tudi slovanskih srednjih šol in konečno celo slovensko vseučilišče“. To ne sme biti na „nemških“ tleh, argumentira gospodek. Vredno je, da si ogledamo nekoliko njegovo logiko, akoravno se čudimo, zakaj še nij spisal učne knjige o njej, saj je uže spravil na beli dan mnogo sklepov, kateri bi bili vredni, da jih natisnejo logikarji, kot izgleda v svoje knjige. Da so po spodnjem Štajarskem nemška tla in „ergo“ tudi prebivalci Nemci, sklepa: Štajarska (in večidel Cislajtanije) spadala je do leta 1866. k nemški zvezi, ergo je spodnja Štajarska nemška. Prosit gospodine! Alsacija in Lotaringija je bila do leta 1870. del francoskega cesarstva, ergo — je še danes francoska. Tako bi glosirali učenci predavanja novega modrijana. Še drug sklep po njegovih pravilih naj podamo gospodu doktorju: Otok Samoa je nemške države posestvo, zatorej so tla nemška. Na nemških tleh rastejo samo Nemci (kakor uči nova logika), ergo so Samoani — Nemci!

Ali kaj bomo kovali še novih izgledov, saj jih zna kovati sam. Da je pa možiček res le „von Blut und Eisen“, kaže druga njegova trditev, da bi mogla biti spodnja Štajarska le tedaj slovenska, ko bi si jo bili osvojili Slovenci l. 1866. z orožjem v roci! Čegava je pa tedaj Venecija? Italijani si je nijso osvojili, še tepeni so bili. Da jo je morala odstopiti

Avstrija, temu so krivi Prusi, Nemci, ergo — je Venecija pruska (nemška). Kaj so pa Sulu? Angleži so jih topli z orožjem v roci, ergo — pa kdo bi pisal tako neumnost. Se vé da ne more sklepati gospod drugače, ker ne pozna razlike posestva in lastnosti, ne vé razlike mej „Nemčevo knjigo“ in „nemško knjigo“.

Pa kaj bi se trudili dalje. Novi logikar — vreden pajdaš zgodovinarju „Cillier Zeitung“, kateri je našel, da so Slovenci mej Dravo in Savo sami poslovenjeni Nemci — se boji, da bi postalo slovensko vseučilišče, zoper katero so se sicer oglasili celo slovenski glasovi, le seminar za odgojo uradnikov, češ, tudi na zagrebškem in na poljskih vseučiliščih se nij še rodila nikaka „Leuchte der Wissenschaft“. Da, takova, kakoršna je ona, ki modruje tako, gotovo še ne! Saj gospod ne ve besedice o tem, kaj delajo profesorji zagrebški, krakovski, lvovski. Kdor hoče zvedeti, kaj delajo učenjaki, ne sme čitati same „Deutsche Zeitung“ in „N fr. Pr.“, on se mora pečati bolje s slovstvom, posebno z vednostnim, bolje nego on, ki še od nemškega ne vé več, nego se je naučil na gimnaziji, kar je pa porabil le za to, da je poslal pri zadnjih volitvah propalemu kandidatu polbinsk telegram, akoravno se prišteva inteligenciji. Ko bi čital nemške učenjaške liste, zvedel bi bil, kaj so Poljaki uže storiili v raznih strokah, posebno v jezikoslovnej in zgodovinskej. Iz Ptujja do Zagreba sicer nij daleč, ali kdor neče, ne sliši kanonovega poka, akopram poleg kanona stoji. V jugoslovanskej akademiji delujejo vsi profesorji zagrebškega vseučilišča, kateri so spisali ogromno večino do zdaj izdanih knjig: od leta 1867. sem uže 54 debelih zvezkov „Rada“; 10 zvezkov „Monumenta spectantia historiam Slavorum meri-

dionalium“; (Spominki zgodovinski Jugoslovannov); 2 zvezka „Monumenta historico — juridica Slavorum meridionalium“ (zgodovinsko-pravni spominki jugoslovanski); 11 zvezkov „Starih piscev hrvatskih“; 11 zvezkov „Starin“, knjige Račkoga, Bogišičeve, Dežmanove, „Floro hrvatsko“, „Fauno korujašah trojedne kraljevine“, „Historijo dubrovačke drame“, „Historio književnosti naroda hrvatskoga i srbskoga“, „Bilinearja“ (flora excursoria), spise Daničičeve Kukuljevičeve i. t. d.

Se ve da, to možičku nij zadosta; ko bi pisali učenjaki svoje knjige tako, kakor kaže njegova logika, bi napisal jeden sam vsako leto nar manje dvoje debelih knjig. Morda je čital kje, ali slišal zvoniti, kako dela na Nemškem stotero in tisočero učenjakov, da bi zgotovili Grimmov nemški slovar, uže skoro trideset let; po tem bi lahko vedel, kaj je učeno delovanje, pri katerem pisatelj ne more gledati na to, da bi popisal le mnogo papirja in dobival po tem plačilo. Ko bi poznal učeno delovanje, vedel bi ceniti, koliko dela, koliko truda, koliko časa, koliko moči je treba, da se spiše le Daničičevega „Rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika“ samo prvi zvezek. Na jedni strani takega dela je nakopičen plod tolikega truda, kakor se gospod nij trudil vse svoje življenje, če prištevamo temu trudu tudi celo grenkobo, katera ga tare, kedar zagleda v svojem rojstnem mestu na učilnici slovenski napis „Narodna šola“!

In glej, da mu pokažemo, da se rodi tudi na slovanskih tleh in na slovanskih vseučiliščih kaka luč, mu povemo, da je bil poklican dr. V. Jagić iz Zagreba v Berlin in od onod v Petrograd za vseučiliškega profesorja in da so ga priporočali v Berlinu gotovo le nemške

Listek.

Pravična in resnična pisma spectabilisova.

XVII.

„Škoda se dela, škoda!“ — tako govori Linhartov Gašpar v igri „Veseli dan ali Matijček se ženi“, opazivši, da mu je Tonček pomečkal dinje-buče, ko je skočil čez okno.

Tudi jaz moram danes zaklicati: škoda se dela, škoda, pravična in resnična, in sicer v 6. številki „Ljubljanskega Zvona!“

Le pomislite, dve buči na našem narodnem polji sta v jednom listu „Zvonovem“ zmečkani do čistega, in sicer je g. Janko Kersnik jedno narodno bučo, tako, ki raste mej koruzo, zavratno zatolči dal, a drugo, zlahtno in plemenito, je pa g. Fr. Levstik očitno pred vsem svetom zmečkal in sprešal.

Prva buča je strije Blaž Mozol v Jurčičevih „Rokovnjačih“, katera je obetala še rasti in bi bila gotovo še rastla v Jurčičevem vrtu, ali presajena v Kersnikov vrt, je usahnila še predno je čisto dozorela.

S početka nijsem mogel, ni hotel verjeti, da je Blaž Mozol zares mrtev, ampak mislil sem, da mu jeden udarec po glavi ne bo škodil in da mu bo uže stara Mozolka zopet nabrala zelenega hobada ali bezgovega zelenja, s katerim si bo obvezal rano na glavi, nego mesec, ki je prilezel počasi čez hrib in je obseval Blaža Mozola, kateri je ležal krvav, mrtev v cestnem prahu v samotnej kolovškej dolini pri starih jasenih, tisti nesrečen mesec, pravim, me je spravil ob vso nado, da bo Mozol še kedaj preganjal in tožil Rokovnjače in da mu ti še ne bodo tako hitro prišli do kože.

Nesreča, katera je zadela Blaža Mozola, tega pravičnega in resničnega filozofa Jurčičevega, mi je globoko zarezala srce; rajši bi vi-

del, da je deset Rokovnjačev mrtvih kakor pa jeden Mozol, kajti Rokovnjači bi se še dali nadomestiti kako tako, Mozola nam pa ne bo nadomestil nihče.

Ko sem one dni srečal svojega prijatelja, tistega, ki je čisto zaljubljen v strijca Mozola in ki je preložil ter v praškej „Politiki“ razglasil debato mej strijcem Mozolom in hlapcem Francetom o tem, da-li sta zares Adam in Eva pila vino iz okrogle buče pod figovim drevesom ali ga nijsta pila, me je vprašal prijatelj, kaj je novega.

„Kaj bi bilo novega, dragi amice, tvoj Mozol je mrtev!“

„Saj nij mrtev!“

„Se ve da je, saj sem čital v „Ljubljanskem Zvonu“, da je mrtev, in zakaj ne bi bil.“

„Zato, da nij!“

Ko je potem čital prijatelj moj sam in je z lastnimi očmi videl v „Ljub. Zvonu“, da

profesorji, da so prišli s poljskih vseučilišč vredni učenjaki na dunajsko in graško. Dalje naj omenjamo še, da je Daničić, katerega smo uže imenovali, sam profesor na visoki šoli v Belemgradu, da slujo zagrebški profesorji A. Pavić, Geitler, Hančl i. dr. mej učenjaki, akoravno Ptujčani o njih ne vedo nič.

Ker pa omenja govornik slovenskih učenjakov, kateri so dospeli do vednosti le s tem, da so si postavili „deutsche Sockel“ pod noge, naj mu povemo še, da bi tudi na Nemškem marsikakega velikana ne bilo, ko bi ne stal na francoskem ali angleškem podstavu. V obče pa velja mej učenjaki pravilo, da je vednost mejnarodna, če bi pa veljalo pravilo našega logikarja, morali bi biti vsi naši modrijani in učenjaki prav za prav Grki, ker uče nemški veljaki sami, da stoji cela zdanja omika in vednost na podlagi latinske, latinska pa, tako uče na gimnaziji vsi učitelji, na podlagi grškeje.

Ker je pa gospod sam pravil, da je rojen Slovenec, ga opozorujemo, da živi samo jedna ptica, katera blati svoje gnezdo; kako pa imenuje „Deutsche Zeitung“ in „N. fr. Presse“ Nemce na Ogrskem, kateri zatajujejo svoj rod in narod, to čita lahko sam.

Kar se tiče nas Slovencev, moramo izreči javno, da smemo biti ponosni, kajti naš narod, skoravno mal in obožen, odgaja učenjakov in inteligencije, kolikor jih primeroma drugi narodi ne morejo pokazati. Dr. Lorenc, slavni profesor dunajskaga vseučilišča, priznava sam v svojej brošuri „Gymnasialwesen und Paedagogik“ (Wien 1879) na str. 6., da producirajo Slovani v Avstriji večji del inteligencije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. julija.

Z bestijaličnim veseljem slika „N. fr. Pr.“ praške izgrede in v dolgih stavkih pošilja mej svet debele laži, da nij več varnosti za Nemce v Pragi. Tako delajo tudi vsi drugi ustavoverni listi. Mesto da bi svarili pred jednakiimi dogodjaji, ščuvajo le in unemajo še bolj strasti. In če vprašamo, kdo je pozročil te nemire v Pragi, je na to vprašanje le jedini odgovor: Aroganca nemških studentov. Ti so bili, ki so provocirali se svojim neznošnim obnašanjem prebivalstvo. Čehi so dolgo prenašali in trpeli zaničevanje, naposled je bilo vendar tudi njim preveč: Ne piči kača, če ne dražiš je! Ti praški dogodjaji pa dajejo liberalcem povod, da hujskajo proti Taaffejevej vladi.

Nekov dunajsk ustavoveren list pravi: „Sprava se nij hotela grofu Taaffeju do sedaj posrečiti. Pokaže naj, da zna bolje vladati.“

je Mozol zares mrtev, je bil žalosten in rekel je, da bomo tudi njemu, Mozolu, morali napraviti spomenik kraj ceste v samotnej kolovškej dolini, in da bi on precej dal par goldinarjev v ta namen, ko bi samo imel kaj več denarjev.

O gospod Kersnik! kaj ste naredili s Mozolom; nijsem mislil, da ste tako okreten in da imate tako hudobno srce! Če nam še zdaj v prihodnjem poglavju usmrtite Rajtguzna, potem smo pa skoro pri kraji: nego kaj takega nam nikar ne naredite, zato vas prosimo in tudi za Polonce vas prosimo milosti, bila bi prevelika škoda, ko bi sirota morala umreti še tako mlada, kakor jo je Jurčič postavil na svet!

Ko bi se Blaž Mozol vendar še oživel in bi zopet začel hoditi po svetu, kar nij nič nemogočega pri romanih, bi znabiti bolj pameten postal, a živeti bi še mogel, če tudi brez desne roke, ker delal itak nij rad, a govoriti bi še

Kakor da bi Taaffe moral to „nadejpolno“ nemško-ustavoverno mladino za roke voditi, tako neumno bedarijo ti ljudji.

Odbor, ki se je volil v zagrebškem saboru, da pretresuje o reškem vprašanju, je konstatiral faktično prepletenje prvotnega teksta, vendar pa to ne smatra za falzifikat, marveč le za nekorektnost.

Volitve v Ogrskej se bližajo koncu; kmalu bode tudi konec tepežev, ki so se vršili pri teh volitvah. V starej Kaniži ubili so poštnega odpravitelja iz Cente, ki si je prišel ogledavat spektakle pri volitvah. Na več krajih morala je intervenirati milica; mnogo je bilo ranjenih. Preblažena Ogrska!

Vnanje države.

V Bolgariji zmagali so pri volitvah kandidatje, kateri bodo voljno sprejeli pogoje kneževne. Kakih sredstev pa se je posluževala vlada pri teh volitvah, je res skoro neverjetno. „Augs. Allg. Zeitg.“ piše: Najodličnejši državljani, ki le z jedno besedo ne odobravajo namer kneževnih, tepo se javno z nagajko in se zasramujejo. Dalje našteva še mnogo drugih nasilstev, ki so se vršila, da bi le zmagali vladni kandidatje; naposled pa pravi ta list: Šefi liberalne stranke pripravljani so na najhuje. Če ostane knez, organizirala se bode javna vstaja in ne bodo se strašili Aleksandra se silo pregnati. Njega vlada se absolutno ne more vzdržati, ker postopa — tako, da bi morda Jugoslovan — če nij drugače — trpel če bi bil tiran domačin, nikakor pa ne trpi kaj tacega od strani tujca — tirana. Knez se je baje izrazil, kakor poroča „Standart“, da hoče diktaturo v to svrho, da na tem poti ljudstvu dá svobodo. Kako knez misli združiti ta dva si nasprotujoča pojma je popolnem nedoumno.

Zaradi algierskih interpelacij v francoskej zbornici je doživela Gambetova stranka mnogo neprijetnostij. Nasvet, naj se Albertu Gréviju, bratu predsednika republike, da nezaupnica, nij bil sprejet, pač pa se je vladi izreklo popolno zaupanje.

Na Irskem postalo je zadnje dni bolj mirno, nasilstva se ne dogajajo več. Celo na deželnih meetingih veje bolj miren duh in nadejati se je, da je kriza prestana, da se zopet vrne mir.

Agitacija za raširjenje glasovalne pravice v Belgiji je vedno večja. Vlada se tej agitaciji nasproti drži precej rezervirano.

Iz Algierske in južne Tunezije slišijo se neprijetni glasovi. Domači rodovi uprli so se zoper Francoze in z ogneno strastjo divjajo proti naseljencem. Vodja teh upornikov Bu-Amema dal je v zadnjih dneh pomoriti več evropskih naseljencev in jih oropal. Francoske vojake, ki jih je se svojo uporno družalijo ujel v boji pri Chellalahi, je vse pomoril in le trideset naseljencev, mej njimi sedem žená, je srečno še odneslo življenje. Tudi v južnej Tuneziji, na meji Tripolisa, raste upor.

mogel vendar le in povedati včasih katero pametno.

Druga buča, katero je dal v svojo pravično in resnično prašo g. Levstik in nihče drug, poznam ga „po jezici“, je plemenita buča, ki je zrasla v višnjegorskih vrtilih, in je drugače dobra, samo še nij dozorela čisto, ampak je prerana od sebe dala nekaj nezrelih in še mehkih koščic v podobi zgodovine slovenskega slovstva.

Ko bi se ta plemenita buča ne bila prenačila, ampak ko bi bila še zorela par let, bi znabiti še imeli Slovenci kaj koristi od nje, zdaj se pa bojim, da ne bo nič rodila, ker jo je preveč ranil oblasten kritikar ter jej je porinil svoj kritičen nož v sredino srca.

Ko je bil g. M. Kračmanov leta 1859. v „Slovenskem Glasniku“ na ravno tak način sklopouhal „Mlinarjevega Janeza“, sem se tudi bil prestrašil takega govora in mislil sem, da je oča Mlinarjevega Janeza mrtev; — ali nij

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) je prostovoljneje požarne brambi v Toplicah iz svojega privatnega imenja podaril 60 gld., prej v Velikem Otoku pa 50 gld.

— (Godba.) Jutri zvečer ob pol 8. uri bode v čitalničneje restavraciji svirala ogrska narodna godba. Vstop je prost.

— (Knjige iz zapuščine g. J. Jurčiča) raznega obsega, slovenske, hrvatske, srbske, češke, poljske, ruske in nemške se bodo prodajale po javnej dražbi v nekdanjem stanovanju g. Jurčiča, v hiši, kjer je „Narodna tiskarna“, prihodujo soboto 9. julija ob 2. popoldne.

— (Naš rojak g. Josip Nolli) bode prihodnjo zimo pel na kr. gledališči v Bukaresti.

— (Nagovor papežev slovanskim romarjem) preveč se bode v vse slovanske jezike in delil mej posamnimi narodi.

— (Svečanost sv. Cirila in Metoda v Rimu) praznovala se bode, kakor javlja papežev list „L'osservatore Romano“ več dni: pričela se bode 3. in trajala 4. in 5. julija in to v cerkvi sv. Klementa. Prva dva dneva se bode pevala pontifikalna maša v slovanskem jeziku, tretji dan v latinskem in takrat bodo govori v raznih slovanskih jezicah. Prva dva dneva na večer se bodo pele hvalnice v čast apostoloma in sicer v slovanskih jezicah, tretji dan pa v latinskem.

— (Odbor „Matice slovenske“) bode imel dne 9. julija ob 1/2 6. uri popoldne v Matičnej hiši na Bregu sejo, za katero je opredeljen ta-le dnevni red: Čitata se zapisnika, 50. odborove seje in 17. občnega zbora. 2. Volitev predsednika, dveh podpredsednikov, blagajnika, dveh ključarjev in posebnih odsekov. 3. Razprava o sklepih 17. občnega zbora, posebej v tajnikovej službi. 4. Poročilo gospodarskega in književnega odseka (določitev knjig za leto 1881.) 5. Posamezni nasveti. Gospode odbornike književnega odseka pozivlje prvoedstvo naj seboj prinesó ali k seji pošljejo one rokopise, ki so jih vlašsko ali še prejšnje leto v pregled vzeli.

— (Dušljivi kašelji) ali, kakor ga pri nas imenujejo „oslovski“, se baje sila hudo prijema ljubljanskih otrok, zvlásti v predmestji. To je sreča, da bode kmalu konec šolskega leta; kajti akoprem v našem mestu vse mrgoli šolskih svetov in nadzornikov, krajnih, okrajnih in deželnih, se vendar nobena šolskih obla-

bil mrtev ko strije Mozol, ampak vzdignil se je in je pozneje še mnogo dobrega sadu rodil. Kritika, če tudi neusmiljena, celo okrutna, je storila dobro delo, rešila nam je dobrega pisatelja. Tako bi želel tudi zdaj, da ne bi preostra kritika ubila domoljubnega moža in marljivega pisatelja, ampak da bi ga podučila ter napeljala na pravo pot.

Nam drugim, ki radi pisarimo tu pa tam kaj, bodi v svarilo Levstikova pravična in resnična preša, v katero nas bo deval jednega za drugim, če ne bodemo dovelj pametni.

Če bo še kedo kaj pisal o stvari, katere ne razume in bo prišel potem v tisto nesrečno prešo, sam si bo kriv; jaz sicer ne bi rad, da bi kedaj g. Levstik mojo neplemenito kožo prirejal za jirhače, ampak če bom kaj zakrivil in storil kaj takega, kar ne bi bilo v prid našej narodnej stvari, naj me le loputne, ne bom mu zameril, še hvaležen mu bom za poduk in kratek čas.

52. Računski sklep

c. kr. priv. vzajemne

zavarovalnice proti požarni škodi v Gradcu

za
upravno leto 1880.

A. Stanje.

Oddelek za poslopja.	Število		Zavarovalna vrednost gold.	Število		Zavarovalna vrednost gold.
	deležnikov	poslopij		deležnikov	poslopij	
31. decembra 1879 je bilo stanje	—	—	—	91.220	207.687	110,163.557
Leta 1880 je narastlo:						
po novem vstopu	4.332	10.221	6,282.894			
po povišanji vrednosti	—	929	2,031.940			
po zopetnem sprejetji, oziroma po preklicanji odpovedb	1.078	2.538	1,036.300	5.410	13.688	9,351.133
Skupaj	—	—	—	96.630	221.375	119,514.690
Odpadlo pa je:						
po izstopu in nazajzetji zavarovanja	1.104	2.708	1,682.220			
po znižanju vrednosti	—	229	267.020			
po ex offo izključbi vsled dolžnih doneskov	1.418	3.270	1,258.959			
po izbrisanji vsled požarov	395	1.034	454.870			
po preteklem začasnem zavarovanji	183	644	2,086.722	3.090	7.885	5,749.791
Tedaj stanje 31. decembra 1880				93.540	213.490	113,764.899

Oddelek za premakljivo blago.	Število listov	Zavarovalna vrednost
31. decembra 1879 je bilo stanje	12.419	20,472.098
Leta 1880 je narastlo po novem vstopu in povišanji vrednosti	7.662	16,962.444
Skupaj	20.081	37,434.452
Odpalo pa je:		
po izstopu, znižanju vrednosti in izbrisanji vsled požarov in po preteklem začasnem zavarovanji	6.214	15,264.823
Tedaj stane 31. decembra 1880	13.867	22,160.620

Oddelek za zrcalno steklo.	Število listov	Zavarovalna vrednost
31. decembra 1879 je bilo stanje	71	19.629
Leta 1880 je narastlo po novem vstopu	75	17.843
Skupaj	146	37.472
Odpadlo pa je:		
po pretekli pogodbi, škodi, storniranji itd.	39	10.407
Tedaj stanje 31. decembra 1880	107	27.065

B. Gospodarjenje.

Oddelek za zavarovanje poslopij, premakljivega blaga in zrcalnega stekla.

Število	Dohodki.	Oddelek za poslopja	Oddelek za premakljivo blago	Oddelek za zrcalno steklo	Skupaj
1	Rezerve doneskov in premij	509.640 62	42.114 51	489 23	552.244 36
2	Prepisanje društvenih doneskov, premij in postrankih pristojbin za zavarovanja v tekočem letu 1880 novo sklenena in povišanja	38.473 01	48.279 37	520 47	87.272 85
3	Prepisanje društvenih doneskov za leto 1881	516.173 54	17.404 13	—	533.577 67
4	Deleži pozavarovalcev pri požarih	150.053 32	11.633 51	—	161.686 83
5	Delež pri preiskavanji škode	2.590 82	275 31	—	2.866 13
6	Deleži pri darilih za pomaganje pri požarih	169 40	—	—	169 40
7	Deleži pri stroških za sklicavanje in gašenje	240 72	—	—	240 72
8	Povrn. škode od potrpenega zrcalnega stekla	—	—	4 —	4 —
9	Pozavarovalni storni	1.668 55	1.698 98	—	3.367 53
10	Pozavarovalna provizija	27.736 93	7.528 36	—	35.265 29
11	Obresti premoženja	44.817 12	1.054 62	7 82	45.879 56
12	Brutto-dohodki posestev	10.044 65	—	—	10.044 65
13	Rezerva pozavarovalnih premij	2.062 84	10.980 26	—	13.043 10
	Stroški.	1,303.671 52	140.969 05	1021 52	1,445.662 09
1	Odpisanje doneskov, premij in postranskih pristojbin	8.717 58	2.456 32	30 57	11.204 47
2	Likvidirane škode pri požarih in zrcalnem steklu	422.996 54	26.011 66	223 85	449.232 05
3	Neodločene škode	7.850 74	1.089 20	—	8.939 94
4	Stroški za preiskavanje škode	8.820 71	573 34	—	9.394 05
5	Darila za pomaganje pri požarih	915 50	—	—	915 50
6	Stroški za sklicavanje in gašenje	491 63	—	—	491 63
7	Provizije	27.870 84	4.791 26	40 12	32.702 22
8	Pozavarovalne premije	146.316 89	41.833 03	—	188.149 92
9	Upravni stroški	57.939 83	6.963 66	53 79	64.957 28
10	Splošni zavarovalnični stroški	18.108 21	2.177 72	16 82	20.302 75
11	Inventarijalni stroški	103 24	12 66	—	115 90
12	Pristojbinski namestek	4.023 30	—	—	4.023 30
13	Poslopijski davki	3.701 19	—	—	3.701 19
14	Popravni in drugi stroški za posestva	1.629 49	—	—	1.629 49
15	Rezerve doneskov in premij	527.140 48	42.978 20	577 92	570.696 60
	Tedaj ostane	1,236.626 17	128.887 05	943 07	1,366.456 29
		67.045 35	12.082 —	78 45	72.205 80

C. Bilanca.

Številko	Activa.	Znesek	Številko	Passiva.	Znesek
1	Gotovina v denarjih	16.043 50	1	Rezerva za požare	11.035 11
2	Vrednostne reči po kurzu od 31. decembra 1880:		2	Ne potegnjena odškodnina za požare	23.550
	I. na račun zavarovalnice:		3	Ne potegnjena darila	290
	a) srebrna renta nom. gold.		4	Ne potegnjene podpore	310
	48.000— à 74.20 gld. 35.616—		5	Meseca prosinca 1881 plačljive pristojbine za vin-	
	b) lotr. posojilo l. 1860 nom.			kuliranje	265
	gld. 10.000— à 131— „ 13.100—		6	Vsota, ki jo imajo poslopijski deležniki dobiti	
	c) posojilo grašk. mesta nom.			od ostatka leta 1879	50.000
	gld. 59.000— à 105.50 „ 62.245—			od ostatka leta 1880	25.000
	d) 40 delnic avstro-ogrske banke		7	Razni upniki	6.301 91
	à nom. gld. 600— skupaj nom.		8	Penzijska zaloga zavarovalničnih uradnikov	34.181 99
	gld. 24.000 à 823 „ 32.920—	143.881	9	Zaloga za podporo požarne straže	4.235 54
	II. na račun penzijske zaloge:		10	Rezerze društvenih doneskov in premij	570.696 60
	a) avstr. zlata renta nom. gld.		11	Rezerva za kurzne diference	
	6000 à 88.20 „ 5.292—			od vrednostnih reči zavarovalnice gld. 9.495.75	
	b) zastavniška pisma zavoda		12	Rezervna zaloga	10.153 75
	pismo-zastavniškega štaj. hra-			„ „ „ penzijske zaloge „ 658—	991.674 94
	nilnice nom. gl. 5000 à 104 „ 5.200—	10.492			
3	Založeni kapital:				
	I. na račun zavarovalnice:				
	a) v štaj. „Escomptebank“ v				
	Gradci „ 31.301.45				
	b) v zalogi zastavnice „ 30.000—				
	c) v hranilnicah na Štajarskem				
	in Koroškem „ 675.815.52	737.116 77			
	II. na račun penzijske zaloge:				
	a) v občinski hranilnici v Gradci	24.335 49			
	III. na račun zaloge za podporo požarne straže:				
	a) v občinski hranilnici v Gradci	4.235 54			
4	Posestva	174.668 99			
5	Dolg reprezentancije ljubljanske	170 95			
6	Dolg okrožnih komisarjev	828 73			
7	Dolžni doneski in premije:				
	a) za nova zavarovanja gld. 5.065.41				
	b) za zavarovanja na nedoločen				
	čas in sicer za prejšnja leta do				
	leta 1879 „ 9.169.73				
	c) ravno to za leto 1880 „ 6.001.35	20.236 49			
8	Predpisani doneski za potrebe l. 1881	533.577 67			
9	Dolgovi pozavarovalnih društev in raznih dolžnikov	49.064 61			
10	Rezerva pozavarovalnih premij	13.043 10			
		1.727.694 84			1.727.694 84

Opomba. Inventar, ki se nahaja pri ravnateljstvu, reprezentanciji ljubljanski in okrožnih komisarjih, vsled polagoma odpisavanja v premoženje ni več uštet.

D. Rezervna zaloga.

Stanje rezervne zaloge 31. decembra l. 1879		954.038	85
Novi dohodki.			
1 Po pravilih rezervni zalogi pripadajoče postranske pristojbine iz oddelkov za premakljivo blago in zrcalnega stekla	3.393	32	
2 Delež pozavarovalcev neodločenih škod lanskega leta	3.321	38	
3 Odpisane neodločene odškodnine	343	10	
4 Ostali znesek dobitka poslopijskih deležnikov leta, 1878, kateri ni prišel v porabo	1.932	58	
5 Rezervni zalogi oddelka za zrcalno steklo pravilno pripadajoče obresti	17	38	
6 Rezervni zalogi pripadajoči del dobička, ki se je leta 1880 podal			
v oddelku za poslopja z gld. 42.045.35			
v oddelku za premakljivo blago z „ 12.082—			
v oddelku za zrcalno steklo „ 78.45	54.205	80	
7 Drugi dohodki	80	90	63.293 95
Skupaj	—	—	1.017.332 80
Od tega:			
1 So se izbrisale pristojbine in starejši doneski do inkl. 1879, kakor drugi nepridobljivi ali negotovi zneski	4.369	47	
2 Izbrisalo se je od konta posestev	1.764	33	
3 So se prenesle kurzne diference vrednostnih reči zavarovalnice od 31. decembra 1879 na rezervno konto kurznih diferenc	6.135	75	
4 Donesek k graški razstavi leta 1880	1.500	—	
5 Penzije, odgojevalni doneski in konduktni kvartali	11.236	99	
6 Pristojbine za prepisanje in kolek pri prepisanju 40 banknih delnic na ime zavarovalnice	190	—	
7 Pozneje dovoljena odškodnina iz lanskega leta	6	82	
8 Razni stroški rezervne zaloge	454	50	991.674 86
8 Stanje rezervne zaloge 31. decembra 1880	—	—	94

Opomba. Kot garantijska zaloga v oddelku za premakljivo blago je po § 10 pravil tege oddelka kapital v znesku gld. 50.000—, in kot garantijska zaloga oddelka za zavarovanje zrcalnega stekla je po § 22 pravil tega oddelka kapital v znesku gld. 1000—, iz rezervne zaloge poslopijskega oddelka podarjen.

Gradec, meseca prosinca 1880.

Anton vitez Spinler l. r., generalni tajnik.

Franco Doser l. r., knjigovodja.

Franco grof Meran l. r., generalni ravnatelj.

Dr. Franco Ilwof l. r., ravnateljski predsednik.

Račun se je pregledal in se s knjigami zavoda zlagal.

(368)

Gradec, 7. aprila 1881.

Dr. L. Sigmundt l. r.

Dragotina Ohmeyer l. r.

Kranz l. r.

sti ne briga za to, da bi ne hodili v šolo otroci, ki imajo to nalezljivo belezen in jo tako širijo prav „z visoke gospodske dovoljenjem.

— („Ljubljanski Zvon“.) Slednja številka „Ljubljanskega Zvona“ od 1. julija ima naslednjo vsebino: Kovač: V nje god. — Jos. Jurčič in Janko Kersnik: Rokovnjači, historičen roman (Dalje). — H. Kriek: „Fi donc, maman, le baron!“ — Dr. J. Mencinger: Mešana gospôda. — J. Trdina: Verske bajke na Dolenjskem (Dalje). — Krilan: Rod bolgarski, pesen. — Jos. Cimperman: Ujetnikova tožba, pesen. — Dr. Ivan Tavčar: Otok in Struga, noveleta (Konec). — Lovro Žvab: Ivan Ž. V. Popovič (Dalje). — J. Jesenko: Zemeljski potresi (Dalje). — Fr. Levstik: Zgodovina slovenskega slovstva (Dalje). — Slovenski glasnik.

— (V ljubljanskej hranilnici) so razpisane tri nove službe kancelistov po 800 gl. petletnicami in pravico do pokojnine. „Südsteirische Post“ pa poroča v dopisu iz Ljubljane, da je razpis teh služeb prazna formaliteta, ker so službe — uže oddane! Ker natečaju poteče termin uže 12. t. m., se bode kmalu pokazalo, ali je navadno dobro podučena „Südst. P.“ imela prav ali ne, kajti — imenovani so v omenjenem dopisu tisti trije gospodje, ki so jim baje namenjene službe.

— (Proti bivšemu blagajniku kranjske hranilnice J. Pressnitzu) vršila se bode končna obravnava pri deželnej sodnji ljubljanskej dné 7. t. m. ob 9. uri zjutraj.

— (Zvezda repática) vidi se zelo lepo te dni in prav mnogo občudovalcev ima ta redka prikazen. Vendar pa se nahajajo še nekateri ljudje, ki bojzljivo vedo pripovedovati, da bode vojska, bolezn, kuga, lakota ali pa sodni dan in mnogo jednacih bedarij. Da bi vendar uže jedenkrat se iztrebile take vraže iz ljudstva!

— (Obrtno pomožno društvo ljubljansko) bode v nedeljo 17. dan t. m. praznovalo svojo petindvajsetletnico. Ob 9. uri dopoludne bode v nunskej cerkvi slovesno sv. mašo daroval č. g. prošt dr. Jarec. Opoludne bo v hotelu „Evropa“ slavnostni banket za 150 oseb, na kateri bodo neki povabljeni mnogi odlični gostje. Nekdanjim družabnikom, ki so ubožali, namerja društveno vodstvo na ta dan podeliti znatna darila. Dunajska „Tribüne“ vrhu tega poroča nekaj podrobnosti, o kate-

Ti „Ljubljanski Zvon“ pa, ki si moj ljubljenec postal, ker si originalen skoz in skoz in nijmaš „roke ni srca“ pri Haysetovem „Novellen Hausschatzu“. Ti si itak naredil veliko škodo v našem narodnem vrtu, ker si nas tako nepremišljeno spravil ob dve buči, jedno narodno, drugo plemenito.

„Škoda se dela, škoda!“

„Zg. Danica“ je pisala leta 1860. ako se ne motim, nekaj o nespodobnosti in zapeljivosti Preširnovih poezij, kjer se je naročito grajala „železna cesta“: „katerej je nekdo napravil celo napev, bo pa uže zato odgovor dajal pred večnim Bogom“.

G. Levstik se bo menda lahko izgovarjal pred Bogom zavoljo svoje kritike, ki je pravična in resnična, nego v prihodnjem prvoti slovenskega slovstva bode paradiral mej slovenskimi pisatelji kot Blaž Mozol mej Rokovnjači.

Vaš kritični

Spectabilis.

rih tukaj še nij nič znano, torej še nij čas o njih govoriti.

— (Novo podzemeljsko jamo) so razkrili pred kratkim na Krasu blizu Trsta. Našli so jo po naključji v kamenolomih pri sv. Križi delavci, ki so odkrili veliko pločo; pod njo je bila v zemljo držeča luknja. Takoj so spustili delavca v jamo, ki je opazil od stropa viseče krasne kapnike. Drugi dan se je zopet preiskavalo in konstatiralo, da je jama kacic 22 metrov globoka in da še naprej drži pod zemljo. Preiskavanje se bode se vé da še nadaljevalo.

— (Licej za ženske) mislijo baje ustanoviti v Trstu, kakor poroča „Edinost“. Šolski odsek da je namreč nasvetoval, naj se žensko učiteljsiše v Trstu odpravi in mestu njega ustanovi licej za ženske, ki bi naj imel deset razredov. Obligatni predmeti bi bili: veronauk, morala, italijanski, nemški in francoski jezik, zemljepisje in zgodovina, narovoslovje, aritmetika, geometrija, risanje, pisanje, gimnastika, petje in ženska dela, neobligatno pa: angleški jezik, godba in ples. Ali bodo to učene frajlice, juho bodo pa zasolile!

— (Slavjanska čitalnica v Mariboru) praznuje dne 17. t. m. spomin svojega dvajsetletnega obstanka in priredi v ta namen v svojih sobanah pri g. Franu Greinerji v Poštnej ulici in sicer v ožjem krogu svojih društvenikov veselico, na katere programu je 1. Banket, 2. Ples. Vstop imajo samo udje čitalnice in osobno povabljeni ali po društvenikih vpeljani gostje.

— (Ogrskim Slovencem) na Medjmurji sta se o poslednjih volitvah za poslanca v državni zbor ponujala gospoda Podmanicky in Urváry. Zmogel je Urváry, urednik novinam „Pesti Naplo“; vladni kandidat Podmanicky je podlegel, premda je izbor potrošil baje 30.000 glđ. Oba kandidata sta se volilcem priporočala po slovenskih oklicih. Prijatelj, našega lista nam je poslal Urváryjevih kortešev pesen, ki jo priobčujemo, da vidijo naši čitatelji, kakošna volitvena poezija cvete našim bratom, katere je doletela dvomna čast in še bolj dvomna sreča, da so vsled nagodbe leta 1866. postali ogrski državljani. Pesnica se glasi:

Mura, Drava hitro teče k Dunaju,

Szabo Imre „s bogom“ veli Budinu.

Netrebamo ablegate takove,

Koji cukor, kavu, pivo podraže.

Novog ablegata mi si zbiramo,

„Pešti naplo“ urednika skriknimo!

Domorodca, prijatelja pučkoga,

Bog poživi nam Urváry Lajoša!

Želimo da Urváry bu abgelat,

Koj s nevoljnom puka dobro je poznat,

Juše¹⁾ naše branil bude vu deti²⁾

Želja njegva dati je, — a ne vzeti.

Zato komu serdce tuče za naš dom,

Sim naj stane, i pod ovom zastavom

Naj izkrikne: alegat naš zebrani

Čakovečkog kotara je Urváry!

Medjimorje! draga ma domovina

Cvela budeš, kak si cvela nekada.

Černi oblak, temni večer nad tobom,

Lepa zorja sledi s vedrim podnebjom.

Bog nam živi Urváry-a Lajoša!

Kog poštuje domovina Magjarska.

On si derži tak posluvat za svoj dug,

Da bu srečen vu orsagu naš i puk!

Ali se ima g. Urvári Lajos za svoj zmagó

¹⁾ pravice.

²⁾ vu deti — v državnem zboru.

zahvaliti temu pesniškemu proizvodu ali drugim bolj prozajičnim pripomočkom. o tem — nij poročila. Tožna nam majka!

Razne vesti.

* (Oče in sin.) Madame Durmont, „rentiere“ se imenuje samo sebe, dobi v zadnjem predpustu naslednje pismo v roke: „Naj prejme gospod Jules Durmont! Mon ange, gledi, da se drevi znebiš svoja stare in me popelješ h kakemu restavrantu, čegar jed dela žejo a viuo apetit. Čakala te bom na konci tvoje ulice in spoznal me boš po tem, da te bom krenila po tvojem orjaškem, rdečem nosu“. — Soprog in sin gospe, oba sta Julesa, a dvojiti se tu ne da, — pismo je za očeta. Zakaj kdo ima „staro“ in kdo rdeč velik nos? Čakaj, ti zločinka, zdaj si jo staknila! — Zvečer čaka na ulici mlado dekle, obraz koketno na pol zavrit, prste desne roke pa v znamenje za udarec napete, kar jej debela roka ruto strga z glave in priloži prav grdo zaušnico. Mala je pričela kričati in na pomoč klicati in usmiljeni gospodje so jo rešili. Deklica pozna to žensko, saj se je večkrat uže morala sè svojim spremljevalcem skriti pred njo; a zdaj jo je tožila. Tresočim glasom jeclja pred ostrim gospodom sodnikom: „Če gospa nehče trpeti, da se njen fantek zabava, pa naj ga ima na vrvi, saj jaz tako ne maram dosti zanj. K večjemu, če mi je katerikrat dal kako čokolado ali pa lešnik, v gledališče me nij peljal in v gostilni je zmirom le bolj gledal na številke nego na jedi“. Čudom se čudi gospa temu, kar govori nje sovražnica. „Vi ljubite mojega sina?“ „I nu, da, tako kot prijatelja!“ „Potlej pa vas prosim, da mi odpustite, menila sem, da imate — radi — mojega — moža“. Deklica se glasno zasmije. „Starega očko, kateremu gre tako nerad krajezar izpod palca in ki ga zna vaš Jules tako lepo oponašati? Malo več okusa smeli bi mi pa uže prisojati.“ Gigena odpne gospo zlato narokvico sè svojo debele roke ter jo molče poda deklici. Ta jo strokovnjaški ogleda in potehta, malo se prikloni, namigne z rameni, češ, pa naj bo, in otide. Sodnik nij govoril ni besede nij dobil prilike.

* (Od smrti vstal.) Dva italijanska delavca sta skupaj delala v nekem rudniku na otoku Korsiki. Jednemu je bilo ime Pieralini, drugemu Carniceli. Prvi je bil oženjen in imel lepo ženko, Carniceli pa je pri njem imel hrano. Kmalu pa se Carniceli zaljubi v Ito Pieralini, in tudi ta ga je rada imela. Mož njen pa zve o tem. To pa je bilo znamenje za izvršenje zločina. „Moti naj on“, toži Ita svojemu ljubemu. Ta jo vpraša: „Ali naj ga ubijem?“ Ita nij nič odgovorila. Carniceli gre v rudnik in z železnim drogom v roci čaka svojega sovražnika in ko ta pride, udari ga z drogom čez tilnik, da se nesrečnež sesede, a potlej ga še popolnem pobije. Carniceli gre po svojega prijatelja Orzija; oba skrijeta ubitega in se namenita, da ga bosta kasneje v vodo zagnala. Za par grošev mu je Orzi pomagal. Zvečer pa priredi Carniceli velik obed in povabi tudi Orzija. Mej tem, ko sta oba bila dobre volje in pila sladko vince, zakriči Ita, da se jej je njen mož prikazal in da gleda skozi okno v sobo. Carniceli gre ven, da odpod prikazen, a ta mu pade na prsi. Bil je Pieralini, ki se je na pol mrtev vrnil domov, ne vedoč, kdo ga je hotel umoriti. Ita in njen ljubi ranjencu prav ljubeznjivo strežeta, ki pa še drugi dan umre. Po njegovej smrti je ljudstvo takoj pokazalo na morileca in njega pomagáče; nobeden nij tajil in Carniceli je dejal, da je storil zločin iz ljubezni do žene Pieralinijeve.

* (Sodni dan.) Laški listi objavljajo prorokovanje Leonarda Aretino (umrl v 14. stoletji), katero se nahaja v petem zvezku njegovega dela „Aquila Volante“. To prorokovanje pravi, da bode sodni dan dné 15. novembra 1881. Dnevni red pri porušenji zemlje pa bode naslednji: Prvi dan stopi morje čez meje in drugi dan udari v notranje zemlje, tretji dan poginejo vse živali v vodah, četrti dan vse živali v morji in peti dan vse tice; šesti dan se porušijo hiše, sedmi dan pa skale;

osmi dan bodo potresi, deveti dan popadajo goré na kup, deseti dan onemé ljudje, jednajsti dan se odpró grobóvi, dvanajsti dan popadajo zvezde z neba, trinajsti dan pomrjó vsi ljudje in štirinajsti dan bode vstajenje in sodba.

Listnica uredništva. Gosp. J. G. N. v Milani. Ekspedicijon pravi, da se redno pošilja list; menda leži na pošti. Lepa hvala in srčen pozdrav! Obljubljeno jako drago.

Poslano.

Notranjski pevci!

Kdor želi pri veselici, katero napravijo Notranjci v teku tega meseca v Dolenjem Logateci na čast prvih slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda in za Jurčičevo ustanovo, kakor je bilo uže večkrat v „Slovenskem Narodu“ oglašeno, pri **petji sodelovati**, naj se oglasi, da dobođe note onih pesnij. ktere se bodo skupno pele.

V Dolenjem Logateci, dné 1. julija 1881!

Adalbert Ribnikar.

Poslano.

Gospodu **Jožetu Petelinu**, županu v Preserji.

Kar sem zadnjič rekel, da vi svojega krstnega imena ne veste, to je res, kajti v vašej poslanici v št. 145 „Slovenskega Naroda“ ste se podpisali: Janez Petelin, župan, mene pa imenujete Jožeta, čeravno sem jaz Janez, vi pa Jože. Kar pa družega pišete v tistej poslanici, je vse laž. Pivo je vzel res svete, vaš zet, pa ne na svoje, ampak na moje ime, kar lahko izkažem iz Kozlerjeve knjige in z listkom, ki ga imam v rokah. Pivo se je točilo na vaš patent, saj ste še kazen plačali zato, kaj se torej ustite. Prav vesel me, da me hočete tožiti, jaz sem vas tudi danes, zdaj se bo vsaj pekazalo, kdo resnico govori in kdo laže. Tudi to je laž, da je Janez Svete pivo plačal; on ga nij precej plačal in so mene zanj terjali; še le potem, ko sem jaz začel hud biti, šel je pivo plačat. Iz vsega tega bo vsak lahko razvidel, kdo ima prav in komu se je sodnje bati.

V Podpeči, dné 30. junija 1881.

Janez Petelin,
gostilničar.

(386)

Tržne cene

v Ljubljani 2. julija t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 75 kr.; — rež 5 gld. 85 kr.; — ječmen 4 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; — ajda 5 gld. 70 kr.; — prosó 5 gld. 03 kr.; — koruza 5 gld. 60 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 67 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gld. 80 kr.; mast — gld. 78 kr.; — špeh frišen — gld. 66 kr.; špeh povojen — gld. 72 kr.; — jajce po 1¹/₃ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govedine kilogram 58 kr.; — teletnine 48 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 05 kr.; — slame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 5 gld. 50 kr.; — mehka 4 gld. 20 kr.

Umrli so v Ljubljani:

28. junija: Marija Grmovšek, krojačeva žena, 70 let, Šelenburgove ulice št. 6, za plučnico. — Lambert Kogel, steklar, 36 let, Kravja dolina št. 11, za oslabenjem. — Janez Brate, delavčev sin, 2 leti, Rimska cesta št. 15, za opeklino

Kupčija s kolonijalno, špecerijsko in barveno robo.

Udano podpisani naznanjam čest. občinstvu, da sem v Ljubljani odprl pod firmo

JOSIP POŽENU

(poprej **J. B. Justin**),

na Cojzovej cesti poleg III. mestne šole,

kupčijo s kolonijalno, špecerijsko in barveno robo.

Slavno občinstvo vabim, da naj me počasti z obilimi naročili ter zagotovljam, da morem vsem zahtevam in z vsemi v to stroko spadajočimi reči **prav dobro in jako ceno** ustreči. (388—1)

Za prodajalce krojnega blaga!

Zelo zmožna, **kalmuk** in drugo češko manufakturno blago izdelujoča hiša na Češkem želi s kranjskim manufakturstom stopiti v **ZVEZO.**

Cena izredno nizka. — Blago se pošilja na ogled.

Ponudbe in dopisi sub O. Q. 312 na Haasen-stein & Vogler v Pragi. (382)

Dunajska borza 2. julija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	77 gld. 40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	15
Zlata renta	93	80
1860 drž. posojilo	132	75
Akcije narodne banke	837	—
Kreditne akcije	354	10
London	116	90
Napol.	9	27
C. kr. cekini	5	50
Državne ma. ke	57	—

Delavci,

osobito taki, ki umejo (287—1)

črevljarstvo,

dobijo stanovitno opravilo v našej tovarni v **Gradci**, „Wiener Schuhwaaren-Fabriks-Actien-Gesellschaft“, prej **D. H. Pollak & H. Horwitz.**

400 do 500 oralov zemlje, potem

hiša in vrt št. 2 prodaja se prostovoljno v **parnih ulicah v Ljubljani.** — Natančneje pové opravništvo „Slovenskega Naroda“. (376—2)

V najem se dajo

od sv. Mihela naprej v **Spodnji Šiški št. 9** prtilično tri sobe s kuhinjo, shrambo, vrtom in kletom, pripravne za **gostilno** ali pa za stanovanje. Odda in pojasnila daje posestnica v istej hiši. (381—2)

A. Krejčič,
v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap; prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko črez poletje v shranjevanje. (133—19)

Bergmanovo

mjilo zoper pege, s katerim se pege **popolnem** odpravijo; 1 kos 45 kr. Prodaja **Jos. Svoboda**, lekarnar v Ljubljani, na Preširnovem trgu. (166—15)

Kupi se

več tisoč 2¹/₂ in 3/4 palcev debelih

topolovih ali lipovih desk

od frišnega ali posušenega lesa v povoljnjej dolgoti in širokosti, bodi si loco Ljubljana ali na kakem drugem kolodvoru na Kranjskem. — Oferti naj se pošiljajo opravništvu „Slov. Naroda“. (380—3)

Le za menoj in pa k meni!

Vsem svojim dozdanim p. n. gostom, drugim znancem in sploh pónikom hvaležno in uljudno naznanjam, da prevzamem **1. julija t. l.** veliko

gostilno „pri Tomšič-i“
na **Gorenjem Rakeku.**

Kakor doslej se bodem tudi v prihodnje prizadeval, da postrežem p. n. goste vedno jako hitro in po ceni z dobro pijačo, dobrimi jedili, dobrim snažnim prenočiščem ter dobrim pripravnim vozom z Rakeka po deželi na blizu in dalječ.

Jurij Klančar,

do zdaj restavratér na Rakovškem kolodvoru. (377—3)

Podpisani priporočam čestitemu občinstvu, posebno potnikom, svojo dobro oskrbljeno, blizu kolodvora **St. Peter** uže 23 let obstoječo

„Národno gostilno“
(„Hôtel National“).

Naj vsakateri se potruđi priti, kdor želi biti dobro in brzo postrežen z dobrim naravnim vinom: kraškim teranom, dolenjcem, starim hrvatom in dobro domačo vremšino ter svežno z ledenice Puntigamsko pivo, mnogovrstne domače in tuje botelije, likerje, domači 4 letni slivovec vsake vrste in okusne jedi, vedno pripravljene spodobno opravljene sobe z več postljami; pri vsakem vlaklu je sluga za spremstvo potnikov; najnižjo ceno zagotavlja

(144—9) **Ivan Korošec.**

Dr. Sprangerjeve

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet, pomagajo takoj, če ima človek krč v želodci, migréno, feber, ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v pr.ih, mastno zgago. Telo se hitro očisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč érve in kislino. Davici in tifusu vzamejo vso zlobnost in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar **J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247—15)

JAKOB FLIGL,

klepár (špenglar) v Ljubljani, Stari trg št. 28, priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo vsega v njegovo rokodelstvo spadajočega posodja in drugega jednacega blaga. Prevezoma in izvršuje po najnižjej ceni tudi stavbena dela, bodi si v mestu ali na deželi. Popravlja in barva cerkvene zvonike ter prevzema tudi napravo popolnoma novih zvonikov. Vse to izvršuje v občno zadovoljstvo slavnega občinstva in po najnižjej ceni. — Tudi se dobivajo pri njem uže izdelane

ledenice (Eiskästen)

po najnižjej ceni. (385—1)

Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplívne** priznane specijaliteti, izkušena domača in **homeopatiška zdravila:** (71—17)

Planinski želiščni sirop kranjski,

izb. en zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 st. ekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljšje vrste

Anaterinska ustna voda, najboljšje za ohranjenje zob

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah á 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvršje se takoj.